अद्भ्यःसमुद्रेभ्यःस्तोकाःवर्षबिंदवःसंक्षयेप्रलयेएकार्णवे सायुज्यंऐक्यं ॥७५॥ रूपंज्योतिरितिद्वाभ्यांश्लोकाभ्यांसर्वस्यब्रह्मप्रभवत्वंब्रह्मप्रलयत्वंचोक्तंइहसर्वस्मादन्यद्ब्रह्मणोरूपंविविनक्ति दिव्येति दिविहार्दाकाशेभवौदिव्यौशुद्धाशुद्धसत्वप्रधानायांमूलप्रकृतौमायाविद्याख्यायांचित्प्रतिबिंबावितियावत् तौचतावावृतौदिव्यावृतौईश्वरजीवौ अथापिमानसौमनस्येवशास्तृशास्यभावेनाभिव्यक्तौद्वौसुपर्णौपक्षिवदुपाध्यसंगिनौ तयोरधिष्ठेयाःसप्तपिप्पलाअश्वत्थाः वाचाशाखाःवाङ्मात्रेणशाखावत् खेआकाशेशेरतेतेशास्वाः शाखाःखशयाइतियास्कः वाचारंभणंविकारइतिश्रुतेरनृताइत्यर्थः महदहंकारपंचतन्मात्राख्याःप्रकृतीमानसौप्रागुक्तौ ताभ्यांसहैकादश तथादशइंद्रियाणितेषामेकादशानांगोप्तारः गोप्तेतिपाठेएकवचनमार्षं तानिहिसंसारजाश्वत्थमूलावासनावर्धयंति केतेदश येपुरंपांचभौतिकंशरीरंधारयंति तेभ्य

अद्भ्यःस्तोकायांतियथापृथक्कंताभिश्चैक्यंसंक्षयेयांतिभूयः॥ एवंविद्वान्प्रभवंचाप्ययंचमत्वाभूतानांतवसायुज्यमेति ॥ ७५॥ दिव्यावृतौमानसौद्वौसुपर्णौ वाचाशाखाःपिप्पलाःसप्तगोपाः॥ दशाप्यन्येयेपुरंधारयंतित्वयास्तृष्टास्त्वंहितेभ्यःपरोहि ॥ ७६ ॥ भूतंभव्यंभविताचाप्यधृष्यंत्वत्संभूताभुवनानीहविश्वा॥ भक्तंचमांभजमानंभजस्वमारीरिषोमामहिताहितेन॥ ७७॥ आत्मानंत्वामात्मनोनव्यबोधंविद्वानेवंगच्छतिब्रह्मशुक्रं॥ अस्तौषंत्वांतवसंमानमिच्छन्विचिन्वन्वैसदृशंदेववर्य॥ सुदुर्लभान्देहिवरान्ममेष्टानभिष्टुतःप्रविकार्षीश्चमायां॥ ७८॥ व्यासउवाच तस्मैवरानचिंत्यात्मानीलकंठःपिनाकधृत् ॥ अर्हतेदेवमुख्यायप्रायच्छदृषिसंस्तुतः॥ ७९॥ श्रीभगवानुवाच मत्प्रसादान्मनुष्येषुदेवगंधर्वयोनिषु ॥ अप्रमेयबलात्मात्वंनारायणभविष्यसि ॥ ८०॥ न त्वांप्रसहिष्यंतिदेवासुरमहोरगाः॥ नपिशाचानगंधर्वानयक्षानचराक्षसाः ॥ ८१ ॥ नसुपर्णास्तथानागानचविश्वेवियोनिजाः ॥ नकश्चित्त्वांचदेवोपिसमरेषुविजेष्यति॥ ८२॥ नशस्त्रेणनवज्रेणनाग्निनानचवायुना॥ नचार्द्रेणनशुष्केणत्रसेनस्थावरेणच॥ ८३॥

श्वषड्विंशतेरन्यःपरमात्मासप्तविंशस्त्वमसीत्यर्थः ॥७६॥ भूतमिति संभूतासंभूतानि विश्वाविश्वानि उभयत्रसुपश्छांदसोडादेशः भजस्वइष्टकामपूरणेनपालय मारीरिषःमाहिंसीःमां केन अहिताहितेन अहितानांकामादीनांआहितंआधानंमच्चेतसिप्रवेशनंतेनेत्यर्थः ॥७७॥ आत्मानमिति आत्मनोजीवस्यआत्मानंनिरुपाधिस्वरूपंप्रत्यंचं अतएवानन्यबोधंनास्तिअन्योहंकारादिर्बोधोयस्मिंस्तमनन्यबोधं अनन्यभावमितिपाठेपिसएवार्थः एतादृशंत्वांविद्वान् शुक्रंउपाध्यसंपर्कान्निरवद्यंब्रह्मगच्छतिप्राप्नोतिउपाधिप्रहाणेन अहंतुअहंकारविशिष्टस्तवशंभोःसंमानंअर्चनंकर्तुंइच्छंस्त्वामस्तौषंस्तुतवानस्मि कीदृशं सदृशंस्तुतियोग्यंत्वांविचिन्वन्अन्वेषयन् स्वदृषमितिपाठेस्वधर्मरूपंस्वधर्मप्राप्यं हेदेववर्यइशस्यापित्वंदुरधिगमइत्यर्थः मायांचप्रविकार्षीःप्रकर्षेणविकृतवानसि तांमामुद्दिश्यमाप्रविकार्षीरित्यनुषंगेणान्वयः ॥ ७८ ॥ अर्हतेयोग्यायऋषिणानारायणेनसंस्तुतः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ वियोनिजाःसिंहव्याघ्रादयः ॥ ८२ ॥ त्रसेनजंगमेन ॥ ८३॥

Digitized by Google